

Анна Ничипорчук

ВІРШІ ДЛЯ ДІТЕЙ

Баба-баба на печі
Сушить в зиму калачі.
Дума баба: «Ой да-на,
Буде їжа їй смачна!»
Прийшли миші уночі -
Поз'їдали калачі.
Горе-бабонько, не плач,
Тут лишивсь один калач.

Оселилися сороки
В нашому саду,
Маємо тепер мороку,
Все не до ладу.
Бо черешні стиглі-стиглі
Почали зникать
І смородину на гіллі
Вже не відшукать.
А сунічки й полунички
Поховали враз
Під листок рум'яні щічки,
Їсти їх - не час!

Мама нам спекла млинці...
Ці-ці, ось ці...
Ми тримали їх в руці...
Ці-ці, ось ці...
Раптом дикі горобці
Налетіли: Цві-ці-ці...
Вкрали наші млинці,
Що тримали ми в руці...
Ой, нечемні горобці,
З'їли мамині млинці!

У комарика, у тата
Добра і тепленька хата,
А у мами-комарині
Гарні крильця є на спині,
Їхні діти комарята
Люблять бавитись і грати.
А як час лягати спати, -
Мама кличе всіх до хати.
Вмиють носик, лапки-ніжки
І біжком усі по ліжках!

Хлюпочуться дві качечки
В канаві край дороги.
Замурзалися крячечки:
І клювики, і ноги.
Так жвавенько купаються,
Що духу веселяться,
Бо забруднитись качечки
Ні трохи не бояться.

Мама-сова совеняток навчала
Книжечки їм пізнавальні читала,
Гарні такі і усі кольорові,
Є казочки в них повчальні, чудові!
Загадки, пісеньки є, звеселялки,
Абетка і віршики, і рахувалки...
Друже, як хочеш розумненьким стати,
Треба багато книжок прочитати!

Хто це стукає по вікнах
Дрібним дощиком?
Хто нас радує грибним
Гарячим борщиком?
Хто деревам жовті сукні
Одягає?
І птахів у край далекий
Проводжає?
Хто берізкам запліта
Багряні коси?
Хто по полю розкида
Холодні роси?
Хто дарунки нам у кошику
Приносить?
Ну звичайно, наша люба
Щедра Осінь!

Колисанка
Вже поснули давно звірі і пташатка,
Спи малесенький мій, спи моє дитятко!
Подрімай, засинай, буду колисати,
Щоб тобі, сину мій, гарно було спати. (2)
Хай насняться тобі сни всі кольорами,
Буде добре тобі поруч біля мами,
Буде добре тобі поруч біля тата,
Ти приніс у наш дім радості багато! (2)

Тісто з мамою місили,
Тістом пальчики зліпили,
Щоби пальці роз'єднать,
Треба їх порахувать:
Ось мізинчик, це - один,
У руки найменший син.
Безіменний пальчик - два,
Рахувалка в нас нова!
От середній пальчик – три,
Ого-го, найдовший ти.
Вказівний – четвертим будь,
Шлях вказати не забудь.
І великий пальчик – п'ять,
Ми навчились рахувать!

Чмакає цицю
Малесенька киця,
Їй пощастило
ще вчора вродиться.
Кішка-матуся
Так ніжно муркоче,
Миє кицюні
ще зліплені очі.
Біла хмаринка
На шиї в кошати,
Це їй у спадок
Дісталось від тата.
Куценський хвостик,
Малесенькі вушка,
Мама для неї,
Неначе подушка!